

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/304/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812211386
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3812211386.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o. Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi K. H., nar. XX.X.XXXX, bytom K., Ul. J. M. E. XXXX/XX, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A o zaplatenie 2915,01 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

O trovách konania bude rozhodnuté osobitným uznesením do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 29.6.2012 voči odporcovi domáhal zaplatenia 4 080,33 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3 700,56,- eur od 26.1.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Okresný súd rozsudkom zo dňa 16.januára 2014 určil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.915,01 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.7.2008 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.8.2008 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.9.2008 do zaplatenia, 8,5 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.10.2008 do zaplatenia, 6,5 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.11.2008 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.12.2008 do zaplatenia, 10 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.1.2009 do zaplatenia, 10 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.2.2009 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.3.2009 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.4.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.5.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.6.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.7.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.8.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.9.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.10.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.11.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.12.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.1.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.2.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.3.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.4.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.5.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.6.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.7.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.8.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.9.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.10.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.11.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.12.2010 do

zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.1.2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.2.2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.3.2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 46,27 eur od 21.4.2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 1.341,83 eur od 21.5.2011 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 1103,41 eur na účet advokátskej kancelárie TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, a to všetko v mesačných splátkach po 100 eur od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15-teho dňa každého mesiaca až do zaplatenia, pod stratou výhody splátok.

Súd uznesením zo dňa 13.decembra 2013 konanie o sumu 1.165,32 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.700,56 eur od 26.1.2012 do zaplatenia zastavil.

Prvostupňový súd vychádzal zo zistenia, že Slovenská sporiteľňa a.s. ako veriteľ a odporca uzavreli dňa 28.5.2007 Zmluvu, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 70.000 Sk, pri úrokovej sadzbe 12,35 % ročne, poplatku za poskytnutie úveru 1.400 Sk, ktorý sa odporca spolu s dohodnutým úrokom zaviazal vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.394 Sk mesačne, splatných vždy do 20-teho dňa v mesiaci, pri splatnosti prvej splátky dňa 20.6.2007 a poslednej dňa 20.9.2013.

Vo VOP bolo v bode 7.6.1. uvedené, že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo Zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo Zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti. Vo VOP bolo v bode 7.4.4. uvedené, že pokiaľ je klient v omeškani so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru, je povinný zaplatiť okrem úrokov z úveru tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 bola pohľadávka voči odporcovi postúpená navrhovateľovi, ktorý sa stal v konaní aktívne legitimovaným účastníkom.

Súd posúdil právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom ako Zmluvu o úvere upravenú podľa § 497 Obchodného zákona.

Prvostupňový súd posúdil tento právny vzťah podľa § 497, § 369 ods.1, § 387 ods.1, § 388 ods. 1, § 391 ods.1, § 392 ods.1, 2, § 397, § 407 ods.1, 4, § 323 ods. 1, § 265 Obchodného zákona a § 37 ods.1 Občianskeho zákona.

Proti tomuto rozsudku podal odporca a vedľajší účastník odvolanie a navrhovateľ podal odvolanie voči výroku o trovách konania.

Odporca a vedľajší účastník v odvolaní uviedli, že súd neúplne zistil skutkový stav a nesprávne vec právne posúdil a vytkol súdu, že neskúmal, v akej konkrétnej výške bola obsiahnutá istina v jednotlivých nepremiľčaných splátkach, keď mali za to, že len na túto by mal navrhovateľ nárok. Ďalej vytkli prvostupňovému súdu, že nesprávne aplikoval na tento spotrebiteľský vzťah právnú úpravu Obchodného zákona, aj ohľadom premiľčania nároku navrhovateľa. Nie je zrejmé, kedy nastala skutočnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a tiež súd nesprávne aplikoval § 142 ods.2 O.s.p. ohľadom náhrady trov konania. Poukázal na to, že z úverovej zmluvy vyplýva, že dohodnutá mesačná splátka úveru má zahŕňať istinu a príslušenstvo, t. j. riadny úrok a poplatky. Preto bolo potrebné skúmať, z čoho pozostávajú jednotlivé splátky úveru. Navrhovateľ mal teda preukázať, na základe akého zákonného a zmluvného ustanovenia požaduje príslušenstvo pohľadávky presahujúce zákonný úrok ako súčasť istiny. Ďalej uviedol, že úverová zmluva a VOP obsahujú viaceré neplatné zmluvné podmienky v dôsledku ich neprijateľnosti, ktoré konkretizoval. V súvislosti s potrebou aplikácie Občianskeho zákona pri úvere poskytnutom na základe spotrebiteľskej zmluvy poukázal na uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 420/2013 zo dňa 19.6.2013 a ustanovenie § 23a ods.2 z. č. 634/1992 Zb. - o ochrane spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že použitie Obchodného zákona ako podporu právnej úpravy pri spotrebiteľských vzťahoch je jednoznačne znevýhodňujúce pre spotrebiteľa a naopak dodávateľ sa dostáva do ešte výhodnejšieho postavenia. Mal za to, že mnohé úverové zmluvy hoci sú tak označené a sú vyhotovované hoci aj bankami, dnes už nemožno považovať za konsenzuálne kontrakty v zmysle § 497 Obchodného zákona. Rozhodnutie o trovách považoval za nesprávne z dôvodu, že súd prvého stupňa neposudzoval účelnosť trov u navrhovateľa, ktorý nemá problém zabezpečiť si vlastné právne oddelenie, pretože vymáhanie pohľadávok je jedným z jeho hlavných predmetov činnosti.

Krajský súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom je potrebné posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle z. č. 258/2001 Z. z.

- o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Ďalej uviedol, že zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zákon o spotrebiteľskom úvere upravuje úverovú zmluvu v prípade, že je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania a vo vzťahu k Obchodnému zákonu má účinky normy leg specialis. Popri tejto špeciálnej norme výrazne ochranu pre spotrebiteľa poskytnie inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, vrátane služieb na finančnom trhu (§ 53 Občianskeho zákona). Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 4 ods.1,2 z. č. 258/2001 Z. z. a rozdiel medzi spotrebiteľskými úvermi na jednej strane a inými úvermi na druhej strane, v ktorom prípade možno vzťah posudzovať za obchodný, spočíva predovšetkým v charaktere subjektov takéhoto stavu. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekventovanejšie občianskoprávne vzťahy. Čo sa týka premlčania, aplikovanie ustanovení Obchodného zákona o premlčaní na uvedenú vec považoval odvolací súd pre odporcu ako spotrebiteľa za nevýhodné a zhoršujúce jeho postavenie. S Obchodným zákonom je totiž spojená aj dlhšia 4-ročná premlčacia lehota, v porovnaní s kratšou premlčacou dobou v Občianskom zákone. Keďže zmluva je občianskoprávnou zmluvou, práva a povinnosti z nej vyplývajúce je potrebné posudzovať podľa pre spotrebiteľa výhodnejšieho Občianskeho zákona.

Odvolací súd ďalej uviedol, že záver súdu prvého stupňa o tom, že medzi účastníkmi bola dňa 28.5.2007 uzavretá Zmluva o poskytnutí úveru podľa § 497 Obchodného zákona a na to nadväzujúci výrok o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi plnenie titulom takejto zmluvy bol predčasny.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa bude posudzovať vzťah medzi účastníkmi konania zo zmluvy o poskytnutí úveru ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch a v otázkach neupravených uvedeným zákonom vzťah medzi účastníkmi posúdi podľa ustanovení Občianskeho zákona. Taktiež sa vysporiada i s ďalšími námietkami odporcu a vedľajšieho účastníka uvádzanými v odvolaní.

Prvostupňový súd v intenciách odvolacieho súdu doplnil dokazovanie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právnych zástupcov účastníkov konania a oboznámil listinné dôkazy - zmluvou o splátkovom úvere č. I. 4, VOP č.l. 5- 19, dohodou o uznaní dlhu č.l. 20, oznámením o postúpení pohľadávky č.l. 21, zmluvou o postúpení pohľadávky č.l. 23-29, prílohou č.l. 1 k zmluve č.l. 30, pokusom o zmier č.l. 31, oznámením o vstupe HOOS do konania č.l. 35, dohodou o uznaní záväzku č.l. 38, vyjadrením vedľajšieho účastníka č.l. 39-42, rozhodnutím KS Prešov č.l. 43 - 48, 49-54, 55 - 59, vyjadrením navrhovateľa č.l. 66 - 70, výzvou k úhrade č.l. 75, vyjadrením navrhovateľa č.l. 85-87 + pripojenou listinou - výpisom z účtu č.l.88-91, vyjadrením slovenskej sporiteľne č.l.98 + prehľadom transakcií úveru č.l. 99 - 104, zmenou návrhu č.l. 106-107, uznesením NS SR č.l. 109-110, uznesením OS Prievidza č.l. 117, zmenou návrhu navrhovateľa č.l. 118, uznesením NS SR č.l. 119-120, vyjadrením vedľajšieho účastníka č.l. 122-126 + pripojenými rozsudkami na pojednávaní zo 16.1.2014, Ústavný súd SR, OS Svidník a KS Prešov, rozhodnutie KS Trenčín č.l. 197, vyjadrenie právneho zástupcu odporcu č.l. 202 - 204, uznesenie KS Bratislava č.l. 206 - 210, vyjadrenie navrhovateľa č.l. 219 - 221, odpoveď navrhovateľa na výzvu súdu č.l. 222-223, oznámenie slovenskej sporiteľne o postúpení pohľadávok odporcovi č.l. 224 a vyjadrenie odporcu č.l. 225 a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu Zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. a odporcom dňa 28.5.2007 súd zistil, že zmluva o poskytnutí úveru bola uzavretá medzi veriteľom, osobou, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a odporcom, dlžníkom, spotrebiteľom, t. j. fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Touto zmluvou veriteľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky, spotrebiteľský úver vo výške 70.000 Sk pri úrokovej sadzbe 12,35 % ročne, pri poplatku za poskytnutý úver vo výške 1.400 Sk, pri poplatku za správu úveru 60 Sk, výške mesačnej splátky vo výške 1.394 Sk, splatnosť prvej splátky 20.6.2007, počtu splátok 76, splatnosť splátky k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci a konečnej splatnosti úveru dňa 20.9.2013 a pri určenej RPMN 15,98 %.

Podľa bodu 7.6.1., banka je oprávnená podľa písm. a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

Podľa bodu 19.16 klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo

nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim súhlasom banky.

Navrhovateľ do spisu založil Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku zo dňa 28.12.2011 uzavretú medzi ním a odporcom, v ktorej odporca uznal pohľadávku navrhovateľa do základu a výšky. Súčasťou uznania záväzku bola aj dohoda o splatení záväzku v splátkach po 70 eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 25.1.2012.

Na konci článku 3.1. tejto listiny, ktorý obsahuje dojednanie o splátkach, sa nachádza predformulovaná veta, podľa ktorej odporca má vedomosť o premlčaní a jeho následkoch. Navrhovateľ práve použitím tohto spojenia dospel ku skutkovému záveru, ktorý poprel odporca a vedľajší účastník na jej strane o tom, že odporca mal vedomosť o premlčaní navrhovateľom uplatňovaného práva. Mať vedomosť o premlčaní znamená mať vedomosť o následkoch aplikácie inštitútu premlčania, ktoré spočívajú v tom, že určitá povinná osoba si je vedomá toho, že v prípade uplatnenia práva na súde oprávnenou osobou má právo úspešne vzniesť námietku premlčania, teda má vedomosť o tom, že ak takúto námietku ako povinná osoba vznesie, súd oprávnenej osobe právo neprizná, a preto ani oprávnená osoba nebude môcť svoj dlh vymáhať exekučne. Súd nepovažoval použitie vyššie uvedenej predformulovanej abstraktnej vety v dohode zo dňa 28.12.2011 za dôkaz o tom, že odporca si bol vedomý konkrétnych následkov plynutia času na možnú úspešnosť uplatnenia práva navrhovateľa voči nemu v súdnom konaní. Túto vedomosť nemal nielen z dôvodu, že bežný spotrebiteľ nepozná obsah abstraktného, čisto právnického pojmu premlčanie, ale i z toho dôvodu, že navrhovateľ mu podomovou komunikáciou svojho zamestnanca, ako nepochybnú skutočnosť podsúval to, že by bol nepochybné úspešný pri uplatnení svojho práva na súde a v následnom exekučnom konaní. To, že odporca nemal vedomosť o premlčaní práva navrhovateľa, dosvedčuje aj to, že okrem svojej nevedomosti nemal žiaden osobitný dôvod na to, aby svoj dlh voči navrhovateľovi uznal, keďže sa s ním nedohodol ani o splátkach, čo bol podľa názvu dohody jej hlavný účel. Inak povedané odporca si pri uzavretí dohody bol vedomý presného opaku ako premlčania práva navrhovateľa, teda toho, že prípadné uplatnenie práva navrhovateľom bude mať za následok súdne a následne exekučné konanie.

Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.3.2011 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne a.s. voči odporcovi postúpená na spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o. (teraz pôvodný navrhovateľ). Výška pohľadávky v čase postúpenia podľa Prílohy č. 1 k tejto zmluve bola vo výške 4.080,33 eur a počet dní omeškania 1281 (č.l.30). Podľa tejto prílohy bola splatnosť pohľadávky 20.9.2013.

Pokusom o zmier zo dňa 12.6.2013 EOS KSI Slovensko s.r.o. oznámila odporcovi postúpenie pohľadávky podľa § 526 a nasl. Občianskeho zákona na spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o..

EOS KSI Slovensko s.r.o. listom zo dňa 20.4.2011 oznámila odporcovi Výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, že nový veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20.4.2011. Zároveň žiadal odporcu o okamžitú splatnosť úveru do 4.5.2011 vo výške 4.254,97 eur prevodom, vkladom, prípadne poštovou poukážkou.

Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila súdu listom zo dňa 7.11.2013, že zo strany Slovenskej sporiteľne a.s. nedošlo do dňa postúpenia k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 28.5.2007 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 9.12.2013 zobral návrh čiastočne späť a žiadal odporcu zaplatiť neuhradené a nepremľčané splátky vo výške 2.915,01 eur. Na pojednávaní dňa 10.12.2013 upresnil čiastočné späťvzatie návrhu o sumu 1.165,32 eur a úrok z omeškania.

Právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 3.2.2016 okrem iného uviedol, že z bodu 7.6.1. VOP právneho predchodcu navrhovateľa vyplýva, že právny

predchodca je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť.

Právny predchodca navrhovateľa nevyužil ani jednu z vyššie uvedených možností do postúpenia predmetnej pohľadávky navrhovateľovi bez toho, aby poskytnutý úver nadobudol mimoriadnu splatnosť alebo, aby bol predmetný úverový vzťah akýmkoľvek spôsobom ukončený (výpoveďou alebo odstúpením).

Žiadal preukázať od navrhovateľa splnenie povinnosti pri postupovaní pohľadávky v kontexte s § 92 ods.8 (predtým 7) z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách (zaslanie písomnej výzvy zo strany banky, že dlžník je v omeškaní a jej doručenie; preukázanie dĺžky omeškania so zaplatením viac ako 90 dní).

Zdôraznil, že v zmysle § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách, banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu.

Uviedol, že právny predchodca navrhovateľa nepristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, teda nebol oprávnený, v kontexte z vyššie uvedeného postúpiť pohľadávku na ďalší subjekt. Poukázal na to, že postupník nie je držiteľom bankového oprávnenia, v dôsledku čoho nemohol vykonávať úkony súvisiace so správou úveru, napr. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti.

Ďalej uviedol, že v prípade nenaplnenia podmienok v zmysle § 92 ods.8 cit. zákona má za to, že došlo k porušeniu cit. ustanovenia a je nutné posudzovať úkon postúpenia pohľadávky na základe zmluvy o postúpení ako neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákona, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky.

Vyjadril sa aj k aktívnej vecnej legitímácii navrhovateľa a v súvislosti s tým poukázal na dojednanie bodu 19.16 VOP, ktoré boli prílohou k Zmluve o úvere. V zmysle tohto ustanovenia, „Klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky“.

Uviedol, ak uvedené dojednanie o postúpení pohľadávky vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči banke na tretiu osobu bez súhlasu banky a na druhej strane si banka vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu, aj bez súhlasu dlžníka, ide o zjavný nepomer a nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorí môžu podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka voči banke. Pre prípad, ak by sa preukázalo, že uvedené dojednanie zakladá vyššie uvedenú zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, je potom potrebné uvedené posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. V súvislosti s tým poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo 277/2012 zo dňa 28.5.2013.

Mal za to, že navrhovateľovi v konaní chýba aktívna vecná legitímácia, t. j. žaloba trpí procesnou vadou, ktorej jediným dôsledkom môže byť zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

Právny zástupca navrhovateľa vo svojom písomnom stanovisku na výzvu súdu zo dňa 9.12.2015 uviedol, že podľa ustanovenia § 524 ods.1 a 2 Občianskeho zákona, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Vyjadril sa aj k ustanoveniu § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách v znení neskorších zmien a doplnkov, v zmysle ktorého, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Uviedol, že z gramatického výkladu nielen prvej, ale aj druhej vety tohto ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca rozlišuje dva pojmy, pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Ak sa v prvej vete súvetia použil pojem peňažný záväzok ako celok s tým, že zákonodarca jednoznačne identifikoval súčasne aj pojem časť peňažného záväzku, je potom zrejmé, že ak v druhej vete súvetia použije pojem z prvej vety súvetia, bude ho možné chápať v tomto istom význame.

Správnosť záveru o tom, že banka môže postúpiť aj nezosplatnenú pohľadávku, možno tiež potvrdiť posúdením druhej vety citovaného ustanovenia. Podľa dôvodovej správy k ustanoveniu § 92 ods.7 (teraz ods.8) sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Je zrejmé, že pod slovným spojením nesplácaný dlh je treba rozumieť dlh dlžníka v podobe vrátenia celého poskytnutého úveru veriteľovi, nakoľko tento dlh vzniká už poskytnutím úveru dlžníkovi, ktorý ho má možnosť len vrátiť v splátkach postupným splácaním za zmluvne dohodnutých podmienok.

Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods.8 cit. zákona nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákona. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách.

V súvislosti s nedostatkom aktívnej legitímácie v konaní navrhovateľ poukazuje na to, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu odporcom o postúpení pohľadávky, spolu s podacími hárkami, preukazujúcimi odoslanie tejto písomnosti odporcom, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. V súvislosti s tým poukázal na rozsudok NS SR zo dňa 11.6.2003 sp. zn. 4Obo 210/01. Vzhľadom na vyššie uvedené je možné právne uzavrieť, že by bolo nesprávne právne posúdenie, ak by sa napriek predloženému oznámeniu o postúpení pohľadávky ako prejudiciálnu otázku skúmala platnosť zmluvy o postúpení.

Právny zástupca navrhovateľa súdu doručil listinu, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila odporcovi listom zo dňa 12.4.2011 Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákona na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 vo výške 4.080,33 eur s príslušenstvom na obchodnú spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o. so sídlom Bratislava. Zároveň odporcu vyzval na zaplatenie dlhu výlučne postupníkovi, t. j. EOS KSI Slovensko s.r.o..

Právny zástupca navrhovateľa k veci podal dňa 9.2.2016 vyjadrenie, v ktorom poukázal na to, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu odporcovi o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať, bez toho, aby skúmal existenciu a platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky.

Poukázal na uznesenie KS Nitra zo dňa 27.6.2014 sp. zn. 9Co 133/2013. Navrhovateľ má za to, že aktívna legitímácia bola v konaní preukázaná oznámením postupcu o postúpení pohľadávky.

Navrhovateľ je toho názoru, že ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bolo hlavným účelom tohto ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v tomto ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky.

Ďalej uviedol, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods.8 cit. zákona nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákona a s nedodrzaním takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách.

V súvislosti s omeškaním pohľadávky po dobu 1.281 dní uviedol, že s poukazom na dikciu ustanovenia § 92 ods. 8 cit. zákona a s poukazom na to, že omeškanie odporcu trvalo nepochybne viac ako rok, je toho názoru, že právny predchodca navrhovateľa by konal v súlade s ustanovením § 92 ods.8 cit.

zákona, (teda neporušil by bankové tajomstvo) aj v takomto prípade, ak by písomnú výzvu odporcom nezasielal.

Tiež poukázal na rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.3.2015 sp. zn. 12C 63/2014.

Ak by aj navrhovateľ pripustil, že ustanovenie § 92 ods.8 cit. zákona, upravuje podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na inú osobu, tak zo znenia ustanovenia § 92 ods. 8 cit. zákona nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná.

K ustanoveniu § 92 ods.8 Zákona o bankách ďalej uviedol, že toto ustanovenie je potrebné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, nielen časť, s ktorou je dlžník v omeškaní. Pokiaľ by toto ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v tomto ustanovení výslovne uvedené.

Z uvedeného je zrejmé, že banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že v konaní sa neskúmalo, či bola daná zo strany právneho predchodcu navrhovateľa upomienka odporcovi. Pokiaľ bola táto upomienka daná, tak sú nepremičané splátky od 20.7.2009 do 20.3.2011, tieto boli teda postupiteľné a po 20.4.2011 až do 20.9.2013, tieto neboli postupiteľné, lebo neboli splatné. Preto navrhol, aby súd túto otázku preskúmal, či upomienka bola zaslaná. Podľa jeho názoru, nesprávne sa interpretuje neprijateľná zmluvná podmienka uvedená v bode 19.16.. Z dikcie, že veriteľ môže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka a zároveň z ustanovenia, že dlžník môže postúpiť svoju pohľadávku so súhlasom veriteľa sa vyvodzuje neplatnosť tejto zmluvnej podmienky v tom zmysle, že veriteľ nemôže postúpiť svoju pohľadávku, ale neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky spôsobuje len to, že ani dlžník nie je obmedzený vo svojom práve previesť prípadnú svoju pohľadávku voči veriteľovi na tretiu osobu. Pokiaľ ide o neprijateľnosť zmluvnej podmienky, znamená to, že na takúto pohľadávku sa neprihliada, ako keby nebola. Potom nastupuje zákonná úprava a zákonná úprava veriteľovi umožňuje postúpiť pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka. Táto právna desinterpretácia by v konečnom dôsledku znamenala, že veriteľ bez súhlasu spotrebiteľa nemôže svoju pohľadávku postúpiť vôbec na tretiu osobu. Takáto interpretácia by bola v rozpore s medzinárodnými záväzkami SR, pretože pohľadávka je majetkom a v zmysle základnej listiny občianskych práv a slobôd a dodatkov a jeho protokolu k nemu, môže každý voľne svoj majetok užívať a nakladať s ním. Môžu byť určité zákonné obmedzenia a to zákonné obmedzenie pre veriteľa pri spotrebiteľskej zmluve, pokiaľ je veriteľ bankou, je uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Zastával názor, že toto ustanovenie je diskriminačné voči bankám, pretože len banka, resp. peňažný ústav musí dodržiavať tieto podmienky, ktoré sú uvedené v cit. zákone a iný nebankový subjekt takéto striktné podmienky nemá pri poskytovaní úverov. Toto ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách by vôbec nemalo byť aplikateľné, lebo je v rozpore s medzinárodnými záväzkami SR v Dohovore o zákaze diskriminácie. Pokiaľ ide o otázku dobrých mravov uviedol, že v rozpore s dobrými mravmi je to, keď nikto neplatí svoje záväzky a bohužiaľ ochrana spotrebiteľa sa v SR zvrhla na obyčajnú ochranu neplatiča, zatiaľ čo slušný spotrebiteľ nie je chránený.

V priebehu konania sa pridrižoval písomných stanovísk a prednesov. Nestotožnil sa s právnou argumentáciou právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka, že samotné predloženie doručky zo strany navrhovateľa, resp. pôvodného veriteľa nezakladá dôvod na neplatnosť postúpenia pohľadávky. Nepredloženie doručky v zmysle § 92 ods. 8 cit. zákona, resp. nepredložením doručky zakladá prinajhoršom prípadnú sankciu pre pôvodného veriteľa v zmysle zákona o bankách a nespôsobuje postih v rámci platného postúpenia pohľadávky. Pohľadávka v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok bola postúpená platne a taktiež navrhovateľ v tomto konaní v zmysle týchto skutočností je aktívne vecne legitimovaný. Na základe vykonaného dokazovania žiadal súd, aby žalobe vyhovel a zaviazal odporcu na zaplatenie dlžnej sumy tak, ako je uvedené v petite. Pre prípad úspechu uplatňuje trový konania.

Právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka vo svojom prednese uviedol, že sa pridrižava doterajších písomných podaní, ktoré sú založené v súdnom spise a poukazuje na nedostatok aktívnej vecnej legitimácie zo strany navrhovateľa, ktorý nepreukázal do postúpenia pohľadávky požadovanú výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a nepreukázal právny predchodca navrhovateľa jej odoslanie, resp. doručenie odporcovi. Navrhovateľ nepreukázal, že právny predchodca túto výzvu zaslal, resp. doručil. Právny predchodca navrhovateľa mohol postúpiť len zosplatenú pohľadávku, pričom v konaní bolo preukázané, že ju právny predchodca pred postúpením nezosplatenil,

teda s poukazom na toto ustanovenia zákona o bankách. Toto stanovisko posúdil aj KS Trenčín vo svojom rozhodnutí zo dňa 11.11.2015 (občianskoprávne kolégium), kde pre platnosť postúpenia je potrebné, aby boli splnené vyššie uvedené podmienky. Poukázal na to, že ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách, ide o špeciálnu úpravu, kde je potrebné preukázať toto postúpenie. Toto potvrdzuje aj vyvíjajúca sa súdna prax a tiež uznesenie NS SR, týkajúce sa neprijateľnej zmluvnej podmienky ohľadom postúpenia pohľadávky, ktoré uviedol vo vyjadrení, kde v bode 19.16 VOP, kde sa uvádza nepomer a nerovnováha vo vzájomných právach a povinnostiach medzi spotrebiteľom a veriteľom. Poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 277/2012 zo dňa 28.3.2013, týkajúce sa potvrdenia nerovnováhy vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných stranách. Čo sa týka zákona o bankách, poukázal na rozhodnutie KS Bratislava sp. zn. 6Co 203/2015. V tomto rozhodnutí sa uvádza, že možno postúpiť len zosplatnenú pohľadávku. Vzhľadom na nedostatok aktívnej legitímácie a tiež nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán navrhol návrh zamietnuť predovšetkým na nedostatok vecnej aktívnej legitímácie na strane navrhovateľa.

Ohľadom postúpenia pohľadávky, resp. nepostupiteľnosti, uviedol, že navrhovateľ v konaní musí preukázať, že výzva na úhradu bola zaslaná a doručená odporcovi ohľadne týchto nepremlčaných splátok, ktoré už museli byť zosplatnené v prípade postúpenia, resp. splatné a taktiež, aj napriek tejto výzve bol odporca v omeškani s týmito splátkami v časovom horizonte 90 dní. Uviedol, že v prípade posúdenia zo strany súdu ohľadom neprijateľnosti zmluvnej podmienky a postúpenia pohľadávky v bode 19.16 by úkon postúpenia pohľadávky bol ako celok z tohto dôvodu neplatný a preto by žaloba navrhovateľa bola nedôvodná z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie aj z tohto dôvodu a nebolo by potrebné preukazovať výzvu zo strany žalobcu.

Interpretácia právneho zástupcu navrhovateľa k bodu 19.16 nie je správna, nakoľko z tejto zmluvnej podmienky jasne vyplýva, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť svoje pohľadávky, teda aj bez súhlasu spotrebiteľa, pričom na druhej strane spotrebiteľ je tak oprávnený výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky, čiže z uvedeného je aj jednoducho zrejmy zjavný nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán a pokiaľ sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, táto je neprijateľná ako celok a nemožno tvrdiť, že by spotrebiteľ v tomto dôsledku mohol postupovať svoje pohľadávky aj bez súhlasu banky.

Práve banka dojednala takúto neprijateľnú zmluvnú podmienku ako veriteľ a preto, aby bol úkon postúpenia pohľadávky platný, takáto zmluvná podmienka tam nemala byť obsiahnutá. Jednoznačne na základe tejto zmluvnej podmienky možno považovať úkon postúpenia za absolútne neplatný a nemožno sa odvolávať na to, že by v tomto prípade spotrebiteľ mohol postúpiť svoje prípadné nároky voči banke, keďže právny predchodca navrhovateľa zjavne postúpil svoje nároky na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. S poukazom aj na rozhodnutie NS SR z dôvodu nerovnováhy zmluvou dohodnutých podmienok a rozporu tohto úkonu postúpenia s dobrými mravmi, nemožno aplikovať ani všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky.

V priebehu konania sa pridržiaval svojich doterajších prednesov a písomných stanovísk a mal za to, že navrhovateľ v konaní aj napriek poskytnutej lehote neunesol dôkazné bremeno a nepredložil súdu požadovanú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. nepreukázal jej odoslanie a doručenie odporcovi. Ako reakciu na posledné vyjadrenia navrhovateľa uviedol, že predmetná právna úprava je špeciálnou úpravou postúpenia pohľadávok vo vzťahu k bankovému spotrebiteľovi a je potrebné na nej zotrvať. Taktiež neobstojí stanovisko navrhovateľa v tom, že v danej úprave sa jedná len o prelomenie bankového tajomstva, keďže v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákona o postúpení pohľadávky nemožno postúpiť takú pohľadávku, ktorej obsah by sa postúpením zmenil. Je zrejme, že pri postúpení pohľadávky z banky na nebankovú spoločnosť by došlo k zjavnej zmene obsahu tejto pohľadávky, teda práv a povinností a taktiež pokiaľ by došlo k prípadnému porušeniu bankového tajomstva, taktiež by sa zmenila kvalita postupovanej pohľadávky.

K pomerom odporcu uviedol, že odporca pracuje v ČR, a pokiaľ by ho súd aj zaviazal k akejkoľvek úhrade, požiadala súd o splácanie dlhu v mesačných splátkach po 100 eur. Rovnako to žiadala aj v prípade, ak by ho súd zaviazal k trovám konania.

Uviedol, ak by sa súd nestotožnil s názorom, že na strane navrhovateľa je nedostatok aktívnej legitímácie, navrhol z opatrnosti vykonať ešte dôkaz, aby navrhovateľ špecifikoval, aká časť príslušenstva je priradená k splátke úveru, ide o nepremlčané splátky.

Navrhol súdu žalobu navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť na základe nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa, jednak z dôvodu nepreukázania výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. jej odoslania a doručenia odporcovi a jednak z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky postúpenia pohľadávky uvedenej vo VOP právneho predchodcu navrhovateľa. Poukázal a zdôraznil k tejto otázke judikatúru krajských súdov a to najmä na stanovisko

občianskoprávneho kolégia KS Trenčín zo dňa 11.11.2015, ktoré pre platnosť postúpenia pohľadávky a dostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa vyžaduje preukázanie predmetnej výzvy. Pre prípad úspechu si uplatňuje trovy konania.

Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný.

Súd posúdil Zmluvu o splátkovom úvere uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom za Zmluvu o spotrebiteľskom úvere i keď bola uzavretá podľa § 497 Obchodného zákona. Na túto zmluvu sa vzťahujú ustanovenia z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 1 ods.1 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ku dňu 28.5.2007) z. č. 568/2007 Z. z., tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 cit. zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 ods.1 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods.2 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods.3 cit. zákona, zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 4 ods.6 cit. zákona, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu. 7)

Podľa § 39 Občianskeho zákona, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods.1 cit. zákona, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods.2 cit. zákona, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 528 ods. 2 cit. zákona, postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

V § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách v znení neskorších zmien a doplnkov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. ku dňu 24.3.2011, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite, dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“) aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo

pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splatením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke v pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vzniká postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Tak ako súd uviedol už vyššie, súd posúdil Zmluvu o splátkovom úvere ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch definuje v § 2 písm. b/, čo je spotrebiteľský úver a pre posúdenie, či ide o spotrebiteľský úver je dôležité, že ide o poskytnutie peňažných prostriedkov v prospech spotrebiteľa za odplatu. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať podľa § 4 ods.1 cit. zákona písomnú formu a podľa § 4 ods.2 cit. zákona má obsahovať predpísané náležitosti. Na základe vyššie uvedeného súd posúdil zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá spĺňa predpísané náležitosti zákonom.

Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. a odporcom došlo dňa 28.5.2007 k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 70.000 Sk, ktorý sa odporca zaviazal splácať v mesačných splátkach 1.394 Sk do 20.9.2013 a počtom splátok 76. Odporca si povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy nespĺnil, splátky neuhradzoval, preto banka /právnym predchodca navrhovateľa/ bola oprávnená v zmysle bodu 7.6.1. VOP vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, čo však nevyužila a mimoriadnu splatnosť nevyhlásila. Túto skutočnosť potvrdila aj banka Slovenská sporiteľňa a.s. písomným podaním zo dňa 7.11.2013, v ktorom uviedla, že zo strany Slovenskej sporiteľne a.s. nedošlo do dňa postúpenia k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásila spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o., nový veriteľ dňa 20.4.2011 a zároveň vyzval odporcu na zaplatenie dlhu vo výške 4.254,97 eur do 4.5.2011. Slovenská sporiteľňa a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči odporcovi z titulu nesplatenia úveru na spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011, teda pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru touto spoločnosťou.

Právnym predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa a.s. nepreukázala, že si splnila svoju povinnosť pri postúpení pohľadávky v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, teda, že písomne vyzvala, že je odporca ako dlžník v omeškaní a nepreukázala predovšetkým, že výzva odporcovi bola doručená. Slovenská sporiteľňa a.s. v súlade s § 92 ods.8 cit. zákona môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Slovenská sporiteľňa a.s. nepristúpila do dňa postúpenia k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, preto nebola oprávnená postúpiť pohľadávku na tretí subjekt, spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 o to viac, že EOS KSI Slovensko s.r.o. nie je ani držiteľom bankového oprávnenia a z tohto dôvodu nemohla vykonávať úkony súvisiace so správou úveru. Nemohla teda vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru dňa 20.4.2011.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že nedošlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách môžu byť iba pohľadávky alebo jej časť, ktoré sú už splatné a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol dlžník banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Tieto predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie banky. Musia byť splatné v čase postúpenia pohľadávky. Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 dní.

Keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky v súlade s § 92 ods.8 zákona o bankách, súd posúdil Zmluvu o postúpení pohľadávok za neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákona, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Navrhovateľ nepreukázal splnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. na navrhovateľa na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.3.2011 a to na nadväznosť ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákona, v spojení s § 92 ods.8 zákona o bankách.

Súd k dojednaniu v bode 19.16 uvádza, že ak dojednanie v tomto ustanovení vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči banke na tretiu osobu bez súhlasu banky a na druhej strane si banka vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu dlžníka, ide o zjavný nepomer a nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť

uplatnenie nárokov dlžníka (klienta) voči banke. Súd vyhodnotil túto zmluvnú podmienku umožňujúcu postúpiť práva zo zmluvy bez súhlasu druhej zmluvnej strany len banke za neprijateľnú, keď klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi a podľa § 39 Občianskeho zákona i neplatné.

Súd vzhľadom k tomu, že návrh navrhovateľa zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, bolo nadbytočné sa zaoberať námietkami odporcu a vedľajšieho účastníka uvedenými v odvolaní, t. j. v akej konkrétnej výške bola obsiahnutá istina v jednotlivých nepremiľčaných splátkach, rovnako sa nezaoberal inštitútom premlčania, úrokom z omeškania zo sumy 1.341,83 eur od 21.5.2011 do zaplataenia a neskúmal z čoho pozostáva mesačná splátka úveru.

Súd o trovách právneho zastúpenia rozhodne do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 151 ods.3 O.s.p., v zmysle ktorého v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O.s.p.).